

150
în cuvinte

Nr. 3
Aprilie - 2023

Revista elevilor Școlii Gimnaziale Nr.150

Cod de identificare ISSN și ISSN-L/înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:
150 încuvinte (Online) = ISSN 2972 – 0435
ISSN-L 2972 – 0435

Editor: Școala Gimnazială Nr.150 , București
Str. Eroii Sanitari Nr. 29-31
București , sector 5, România
Tel : +40 214108408
E-mail: director_scoala_150@yahoo.com
Website: www.scoala150.ro

Redactori-șefi:

Theodorescu Carmen
Plața Patricia , clasa a VII-C
Marinescu Darius, clasa a VI-a E

Petre Cambrea Maria, clasa a VI-a D
Mihailescu Ana, clasa a VI-a D
Sima Andrei, clasa a VI a D
Hertzog Clara, clasa a VII a B
Mălureanu Ingrid, clasa a VII a C

Profesorii coordonatori:

Agica Delia
Șerban Andreea
Doicilă Justin
Benea Alina

GÂNDURI LA FINAL DE OLIMPIADĂ

În luna aprilie trebuie să vorbim din nou despre Olimpiadă...

Acest cuvânt ascunde în esența lui o mulțime de trăiri, sentimente, multă încredere și magie. Atunci când începi să îi pătrunzi înțelesurile, îți va fi foarte greu să te oprești, așa că an de an vei dori să retrăiești emoțiile unei astfel de competiții.

Drumul spre Olimpiadă, presupune pasiune, devotament și multă muncă. Performanța presupune momente care te fac să îți descoperi mintea, să te umple de bucuria reușitei în rezolvarea unei probleme complicate sau în găsierea unui cuvânt potrivit, dar și de momente în care trebuie să iei totul de la zero.

Până la urmă, Olimpiada este de fapt locul în care îți dorești să te întorci în fiecare an pentru a te depăși, dar și locul unde poți fi sigur că vei reîntâlni prietenii care împărtășesc cu tine aceeași pasiune.

Felicitări olimpice și mult succes în confruntările viitoare!

Un vis devenit realitate

Nu am crezut niciodată că voi putea ajunge atât de departe, împlinindu-mi visul la care tânjesc de când mă știu. Pentru mine, limba română este mai mult decât o materie—este unicul lucru care m-a ajutat să-mi înțeleg mai bine atât propria persoană, cât și lumea din jurul meu. Când eram mică, consideram lectura o activitate plictisitoare, iar lumea cărților nu mă atrăgea mai deloc, însă acum, fiind la vârsta adolescenței, cărțile mi-au devenit un refugiu, sau poate chiar cele mai bune prietene.

Anul acesta, în clasa a VII-a, am avut privilegiul de a reprezenta sectorul cinci din București la Olimpiada Națională de Limba și Literatură Română. Când am văzut rezultatul ce îmi confirma calificarea am rămas uluită, căci nu mă așteptam. Pentru mine, limba română reprezintă o pasiune, iar gândul la calificarea pentru etapa națională nu era decât un vis bine ascuns în mintea mea.

Ei bine, după bucuria rezultatelor a început și panica pregătirii. Pentru proba scrisă mă simțeam destul de încrezătoare, iar cu subiectele oferite de doamna profesoară de română, pot spune că această etapă nu reprezenta o mare problemă. Cu toate acestea, proba orală îmi provoca fiori. De obicei, nu îmi este greu să vorbesc în fața publicului, deoarece oratoria este una dintre pasiunile mele. Aici însă lucrurile stăteau diferit. La proba orală urma să fiu examinată de către o comisie exigentă, care îmi putea sesiza orice greșeală, cât de mică, iar acest lucru mă descuraja total.

Când a venit ziua plecării eram copleșită de emoții. Am ajuns la gară, unde m-am întâlnit cu doamna profesor-însotitor, care, spre surprinderea mea, era o persoană foarte deschisă și empatică. După câteva momente, am făcut cunoștință cu celelalte fete din lotul național, care mergeau și ele cu trenul. La început, m-am temut de ele, ba chiar mă intimidau. Păreau niște persoane competitive, care își dedică întreaga viață învățaturii și excelenței în toate domeniile. Cu toate acestea, am început să vorbim, iar drumul de douăsprezece ore până la Arad s-a simțit precum o secundă.

Fericită că mi-am făcut prieteni noi, am ajuns la hotel, unde ne-am odihnit. De dimineață, ne-am trezit într-o atmosferă de stres total. La micul-dejun toată lumea vorbea despre proba scrisă: "Dacă vom avea o compunere descriptivă?", "Dacă nu voi înțelege textul?" și tot așa până când m-am simțit copleșită. Nu peste mult timp, am ajuns în fața colegiului, unde urma să dau proba. Atunci am realizat unde mă aflu cu adevărat, iar panica mi-a secat plămânii de aer. Din fericire, nu am avut mult timp să mă panichez, căci imediat, eu și colegele mele am fost repartizate în aceeași sală. Nu peste mult timp, au sosit și subiectele, iar emoțiile mi-au dispărut imediat, luându-le locul creativitatea și curajul.

Peste trei ore eram afară, ascultând oamenii cum aplaudă fiecare copil ce ieșea pe ușă. După ce m-am întâlnit cu restul colegilor, doamna profesoară ne-a scos în oraș și ne-am plimbat pe străzile Aradului, descoperind tainele acestui oraș istoric.

Ziua următoare am luat-o de la capăt, însă de data aceasta emoțiile erau și mai mari. Eram programată pentru proba orală de-abia după prânz, ceea ce însemna că panica mea va dura toată ziua. Din fericire, orele au trecut repede, însă vestile proaste au început să se răspândească cu și mai multă viteză—toată lumea se plângea de subiectele primite: fie erau mult prea complexe, fie păreau inabordabile. Când am intrat în sală, am extras biletul și m-am așezat în bancă. Tema primită a fost prietenia, un subiect destul de accesibil ce m-a lăsat să dau frâu liber imaginației.

OLIMPIADA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ CLASELE V-VIII, 2023 ARAD

I D
P
T O
P I O

Pot spune că, în ziua premierii, mă simțeam fericită, însă nu bănuiam că am vreo șansă la premiu. Cu toate acestea, iată surpriza bătându-mi la ușă. Când mi-a fost strigat numele, am aflat că am obținut Mențiune și că ocupam locul unsprezece pe țară.

Când am ajuns la București, mi-a fost tare greu să mă despart de prietenii pe care mi-i făcusem, însă am decis să păstrăm legătura, ba chiar m-am mai întâlnit cu câțiva după olimpiadă.

Ceea ce am învățat din această experiență a fost să am mai multă încredere în mine, să privesc dincolo de aparențe și să nu judec o carte după copertă. Deși stresul a fost ridicat la cote maxime, acesta a fost atenuat de atmosfera minunată pe care am simțit-o în jurul oamenilor pe care i-am cunoscut. Nu pot spune decât că această experiență a meritat tot efortul depus și mulțumesc din suflet tuturor celor care mi-au fost alături în drumul meu către cunoașterea de sine.

Ingrid Malurcanu VII C

*Succesul nu este un fruct
care cade singur din pomul vieții
în palma omului - (Seneca)*

Anul acesta mi-am propus să particip la cât mai multe olimpiade, reușind să mă calific pentru etapa națională la cea de lingvistică Solomon Marcus, de lectură - Lectura ca abilitate de viață și la Olimpiada Națională de Fizică.

La aceasta din urmă, desfășurată la Oradea am avut parte de o experiență memorabilă, fiind înconjurată de multe chipuri cunoscute de copii interesați în domeniul fizicii. Aceasta mi-a trezit un sentiment de apartenență la grup și sunt mândră să afirm faptul că mi-am stabilit un loc în frumoasa comunitate de olimpici.

Probele din cadrul olimpiadei au fost o provocare, mai ales din pricina volumului mare de cerințe. Experimentul a decurs, în mod surprinzător, foarte bine, însă proba teoretică a prezentat o dificultate puțin mai mare. În ciuda emoțiilor, firești în astfel de situații, am reușit să mă bucur de compania oamenilor minunați din jurul meu.

Fiind cazati în stațiunea Băile Felix, am avut oportunitatea de a ne bucura de băi, ne-a fost oferit un tur ghidat prin Municipiul Oradea, unde am vizitat Bazilica romano-catolică, Biserica cu Lună, Cetatea Oradea și Teatrul de Stat, unde au avut loc festivitățile de deschidere și de premiere.

Cu această ocazie, am aflat și unele informații foarte interesante în legătură cu acest oraș, cum ar fi aceea că, în vechime, Meridianul 0 era stabilit ca traversând Oradea, și faptul că, în anul 2022 orașul a fost desemnat cea mai frumoasă destinație în stil ArtNouveau din Europa.

Festivitatea de încheiere și premiere a fost un moment plin de emoții puternice, însă constructive. Am obținut Medalie de argint din partea Societății Române de Fizică și sunt mândră că am reușit să-mi mențin locul obținut anul trecut.

Exprim deosebita recunoștință doamnei profesor Carmen Theodorescu, care mi-a fost alături și mi-a oferit un sprijin neprețuit în demersul de pregătire a acestui concurs.

Și, citându-l pe Cameron Trammel „Câștigă dacă poți, pierde dacă trebuie, dar nu renunța niciodată.”

Urmează o altă olimpiadă.....

Fizica e dulce...

Patricia Plata VII C

MESERIILE ȘI PROFESIILE VIITORULUI

Ce vrei să te faci când vei fi mare?

Hai să facem un exercițiu de gândire și imaginație! Mergem pe stradă și observăm o mulțime de autoturisme, autobuze, biciclete, trotinete, tramvaie, iar pe sub pământ, metroui.

Același exercițiu putem să îl facem și la noi în casă. Dacă stăm într-o bucătărie, pe lângă mâncare, vedem un aragaz, cuptor, frigider, poate chiar și un blender, un aparat de făcut cafea, un mixer și multe alte obiecte care ne ajută în traiul de zi cu zi.

Știați că toate acestea sunt făcute de ingineri? Inginerii concep, proiectează și apoi realizează de la cele mai banale dar importante obiecte din viața noastră, până la bărci, vapoare, avioane de toate felurile, dar și nave spațiale și sateliți.

În acest număr vom vorbi despre Universitatea Politehnica din București care are 15 facultăți, de unde anual, după o perioadă de cinci ani de studiu, ies cu diplomă mulți tineri ingineri.

Istoria acestei universități începe în anul 1818, când în România apare prima Școală tehnică superioară, înființată de Gheorghe Lazăr. Universitatea Politehnica București trece de-a lungul anilor prin mai multe denumiri până la actuala sa denumire, din 1920, cu patru secții, iar din 1950 apărând mare parte din cele 15 acum valabile. (Inginerie Electrică; Energetică; Automatică și Calculatoare; Telecomunicații și Tehnologia Informației; Mecanică și Mecatronică, Industrială și Robotică, Ingineria Sistemelor Biotehnice; Transporturi; Inginerie Aerospațială; Știința și Ingineria Materialelor; Inginerie Chimică și Biotehnologii; Inginerie în Limbi Străine; Științe Aplicate; Inginerie Medicală; Antreprenoriat, Ingineria și Managementul Afacerilor)

Însă, cum experiențele altora contează, și ele, în alegerile noastre, am întrebat părinții.

Tatăl unei colege a terminat UPB – Facultatea de Automatică și Calculatoare.

-Când v-ați decis să alegeți această meserie/profesie?

Am decis să aleg profesia în liceu.

-În gimnaziu erați deja hotărât sau doreați să alegeți altă meserie/profesie?

În gimnaziu știam că o să merg pe informatică și fizică.

-A fost dificil să munciți pentru visul dumneavoastră?

A fost dificil să muncesc pentru visul meu, dar efortul a meritat. Sunt fericit cu meseria de acum.

-Ne puteți descrie job-ul dumneavoastră în câteva rânduri?

Acum conduc o firmă mică, ce realizează proiecte și instalează echipamente de telecomunicații pentru operatorii de telecomunicații din România.

Mama unei alte colege a terminat tot UPB – Facultatea de Energetică și ne-a povestit despre cariera sa.

-Când v-ați decis să alegeți această meserie/profesie?

Târziu, în liceu, chiar în clasa a XI-a.

-În gimnaziu erați deja hotărâtă sau doreați să alegeți altă meserie/profesie?

Nu, deloc. Îmi plăceau matematica și fizica și chiar și chimia, dar nu eram sigură ce îmi doream să fac. La vremea respectivă nu erau atâtea informații legate de facultăți și meseriile pe care le poți face.

-A fost dificil să munciți pentru visul dumneavoastră?

A fost, nu este o facultate ușoară. Nu toate materiile sunt foarte frumoase și simple.

-Simțiți că a meritat?

Da, acum pot spune că a meritat.

-Acum, ați alege altă meserie/profesie? Ne puteți descrie job-ul dumneavoastră în câteva rânduri?

Nu, pentru că pe parcursul anilor am găsit o altă meserie unde cunoștințele dobândite în facultate m-au ajutat foarte mult. În prezent sunt manager de recrutare, un job care atunci când am terminat facultatea nu prea exista, dar care acum îmi aduce foarte multe împliniri. Faptul că am terminat UPB mă ajută să înțeleg job-urile tehnice, iar interviurile, discuțiile și interacțiunea cu oamenii în general îmi oferă multe satisfacții.

Chiar și mama mea a terminat tot UPB - Facultatea Inginerie în Limbi Străine - Inginerie Mecanică, așa că nici răspunsurile ei nu lipsesc.

-Când v-ați decis să alegeți această meserie/profesie?

Foarte târziu, în ultimul an de liceu. Am ales prin eliminare. Eu visam să mă fac profesoară de mate, părinții mei să mă fac economist...era la modă.. și.. am ales. Inginer ;) Am dat examen la Facultatea de Mecanică și Mecatronică și după ce l-am luat am aflat că mai există și Facultatea de Inginerie în Limbi Străine și am dat examenul de limbă acolo.

-În gimnaziu erați deja hotărâtă sau doreați să alegeți altă meserie/profesie?

Nu, deloc. Tot gimnaziul am visat să mă fac profesoară de matematică. De mică mi-a plăcut matematica, iar în clasa a 7-a și a 8-a am făcut matematică chiar aici, în Școala 150, cu Doamna Cărbunaru. Cred că mai sunt profesori de-ai tăi care au cunoscut-o. Cu soțul dânzei am făcut tot atunci pregătire în lotul olimpic. Erau extraordinari... poate și datorită lor visam să ajung profesoară.

-A fost dificil să munciți pentru visul dumneavoastră?

Nu a fost foarte dificil, în cazul meu. Cred că am avut și noroc să aleg o facultate care după m-a dus către un job care mi se potrivește. Practic, am renunțat la visul din gimnaziu pentru a face o facultate care îmbina mai multe discipline, nu doar matematica. Câteodată te mai îndrumă și viața, iar alegerea unei facultăți îți poate deschide oportunități la care chiar nu te-ai gândit când ai ales-o.

-Acum, ați alege altă meserie/profesie?

Acum, nu, nu aș alege altă meserie, dar uneori mă gândesc cum ar fi fost dacă eram profesoară? Oare mi-ar fi plăcut?

-Ne puteți descrie job-ul dumneavoastră în câteva rânduri?

Eu sunt inginer mecanic... la bază. Am terminat politehnica, dar după drumul profesional m-a ajutat să lucrez și în IT, auto, aero și spațial. Practic, am avut norocul să văd mai multe domenii și să cunosc mai multe despre ele. Atunci când admiri cât de frumoase sunt farurile unei mașini sau cât de interesantă este forma ei, cât de confortabilă sau cât de eficientă e, în spate este munca unor echipe unde cu siguranță mulți dintre ei sunt ingineri. Aeronave, sateliți, nave spațiale... tot ingineri. Evident e o muncă de echipă.. dar marea majoritate sunt ingineri. Și ca să revenim, job-ul meu pe parcursul anilor a fost să fac parte din aceste echipe, iar acum să îndrum și să dezvolt astfel de echipe – job-ul meu este de Business Manager și Chief Delivery Officer.

Maria Petre Cambrea

VIITORII BOBOCI DESCOPERĂ ȘCOALA

Părinții și copiii care își doresc să fie înscriși la clasa pregătitoare în anul școlar 2023-2024, au participat pe 27 martie, la Ziua porților deschise din școala noastră. Așa că nu puteam lipsi de la acest eveniment, iar prima întrebare am adresat-o Domnului Director Justin Doicilă -Ne puteți spune câteva cuvinte despre Ziua porților deschise?

Domnul director ne-a răspuns, fiind vizibil implicat în reportajul nostru, atingând toate punctele pe care ni le doream:

"Ziua porților deschise putem spune că este un eveniment mult așteptat în rândul părinților și viitorilor elevi. Prin intermediul acestui eveniment practic vor să facă cunoștință atât cu viitoarele doamne învățătoare, pe de o parte, iar pe de alta, cu baza materială existentă în unitate."

Cred că ar fi cel mai bine să facem o scurtă prezentare a școlii noastre, așezată printre vechile case ale cartierului Cotroceni.

De cum intri pe porțile larg deschise ale curții școlii, florile din spatele băncuțelor îți fac cu mâna zâmbitoare îndrumându-te spre mediul tocmai potrivit pentru micuțul școlar să descopere distracțiile ciclului primar. Printre pomii fructiferi o mică seră este organizată de doamna profesoară de biologie și elevii ciclului gimnazial. În sălile de clasă băncile stau răbdătoare așteptând elevii, iar în fața clasei, o tablă inteligentă îmbină metodele moderne de predare cu cele vechi.

Sala de sport este plină ochi cu copii consumându-și energia, distrându-se, iar pe terenul de sport este încins un meci de fotbal. Pe drum spre laboratorul de informatică, încă se aud strigătele fericite când un gol este înscris.

Viitorii școlari au fost încântați de vizitarea sălilor de clasă unde urmează să învețe din toamnă, ba chiar au participat cu bucurie la activitățile demonstrative pregătite pentru ei : pictarea unor peisaje, documentare fel de fel, experimente ale micilor cercetători, creații din diferite materiale, acomodându-se foarte repede , bobociei timizi , au leagat cu rapiditatea vârstei , prietenii printre bănci.

Într-una din sălile vizitate am avut ocazia să vedem ideile și talentele afișate în diverse moduri pe planșe. Grupuri așezate pe alocuri în clasa lucrau de zor la subiecte regăsite în natură. Câteva proiecte din clasa a II a cu tema "Călătorii prin România":

- Delta Dunării: "aici am scris despre animale și avem și o secțiune de știți că." Poezii sau cărți scrise despre viața din Delta românească cum ar fi cartea cu Apolodor. Mark, David și Aspasia ne-au prezentat cu mult entuziasm munca lor iar noi ne-am bucurat alături de ei.
- Marea Neagră: Ioana a prezentat cu mult zâmbet proiectul pe care l-a realizat cu ajutorul Isabellei, Carolinei și al lui Ștefan. Ne-au purtat prin largul Mării Negre printre vietățile marine, ne-au arătat cât de mare este marea noastră și care este importanța acesteia, iar mai apoi ne-am bucurat de talentul copiilor la desen. Multe alte grupuri ne-au surprins cu munca și străduința lor.

Pentru a putea judeca cu adevărat ce este sau nu captivant în această școală am dorit să aflăm și perspectiva altora. Așadar am întrebat diverși copii și părinți să ne spună ce le-a atras lor atenția, ce la place și de ce au ales această școală.

Unor părinți le-a atras atenția curtea, sălile de clasă sau terenul. Altora le era aproape adresa școlii.

Însă ce ni s-a spus cel mai mult au fost experiențele cu această școală sau păreri de la apropiatii ce i-au adus aici. Mulți deja familiarizați cu școala au adăugat că învățătorii și profesorii sunt unul dintre motivele alegerii lor. La rândul nostru, am primit întrebări de la aceștia și nu am evitat să răspundem cu sinceritate de amintirile și experiențele frumoase legate de școala în care învățăm.

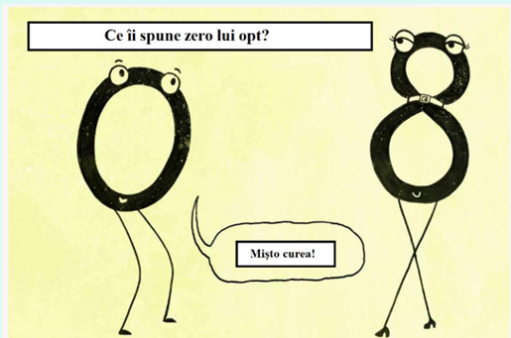
Deși părinții nu au spus multe vorbe, copiii au fost pe de o altă parte entuziasmați de întrebările despre școală. Aceștia au enumerat fără sfârșit părțile ce le-au fost pe plac. Copiilor ce și-au găsit noi prieteni, le-au plăcut activitățile alături de aceștia. Celor cărora le place sportul au fost impresionați de terenul de fotbal și coșurile de baschet din curte. Alte răspunsuri simple precum "învățătoarea", "desenul" și "copiii" nu au fost excluse.

Teodorescu Mișuna

Barna Simona

Lasă-te pierdut în tainele MATEMATICII

I. Glume matematice

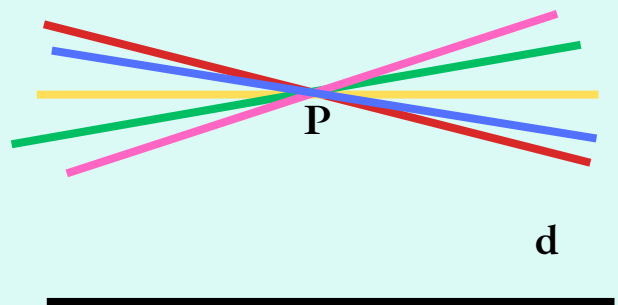
- Ce fierbe la 100 de grade?, întreabă profesorul.
 - Apa, răspunde Ionel.
 - Dar la 90 de grade?
 - Unghiul drept.

- Ce îi spune o carte de matematică, unei alte cărți de matematică?
 - Am o mulțime de probleme!

- De ce a fost lichidată culegerea de matematică?
 - Știa prea multe.

II. Ghicitoare matematică (Enache Tudor cls 6)

Contrar unei teoreme,
Printr-un punct exterior
Al dreptei reprezentate,
Ducem multe paralele
Ignorându-l pe autor

1. Cât pământ se află într-o groapă de un metru lungime, 30 de cm lățime și 40 cm înaltime, săpată în mijlocul unei păduri din America de Sud?

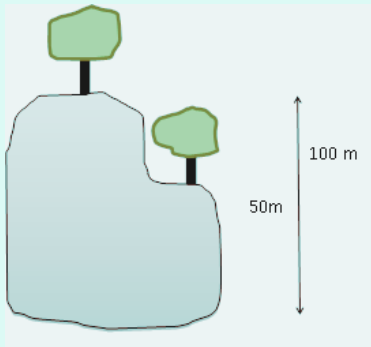

2. Poliția găsește un om de afaceri mort în biroul său, cu un pistol în mână și un glonț în cap. Lângă el este un casetofon. Detectivul pornește caseta și aude înregistrarea: „Nu mai pot trăi în halul asta. Trebuie să-mi pun capat...” și împușcătura. Cum s-a ajuns la concluzia că a fost asasinat?

3. Un băiat și un medic pescuiau. Băiatul este fiul medicului, dar medicul nu este tatăl lui. Cine este medicul?

4. Patru femei pot coace patru torturi în patru ore. Câte torturi pot coace opt femei în opt ore?

5 Cum să cobori de pe o stâncă înaltă?

Imaginează-ți că stai la marginea unei prăpastii de 100 de metri, unde este și un copac. La 50 de metri în prăpastie se află o stâncă, unde la fel este un copac. Tu ai cu tine o funie de 75 m și un cuțit. Cum vei coborî?

6. Mutați unul din bețișoare astfel, încât egalitatea să fie adevărată:

$$1 + 7 = 14 \square + 1$$

7. Doi tați și doi feciori au prins trei iepuri, dar fiecăruia ia revenit câte un iepure. Este posibil?

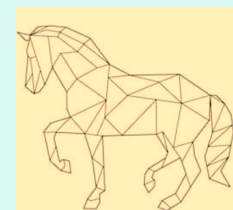
Raspunsuri (revista nr.2)

1.

Privind cu atenție fiecare formă geometrică, ați putut determina că forma din interior este aceeași cu forma care o urmează. De asemenea, v-ați fi dat seama că culoarea formei din interior este aceeași cu cea a formei care o precede. Deci soluția este C

2.

3.

$$ab + ac = a(b + c)$$

prof. Gabriela Topa

26 patrulatere conexe si concave

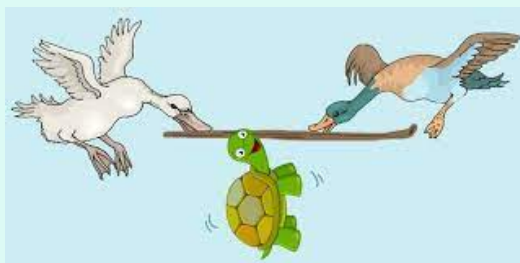

ÎN LUMEA CUVINTELOR...

Fabula este opera epică în versuri sau în proză, în care autorul, prin intermediul personajelor – animale, lucruri, plante – puse în situații omenești și având trăsături specifice oamenilor, satirizează (critică, ridiculizează) greșeli și defecte, cu scopul de a le îndrepta.

De regulă, fabula are două părți: partea narativă, care cuprinde povestirea alegorică (alegoria este procedeul artistic dominant prin care animalele, păsările sau obiectele personificate vorbesc, acționează și gândesc ca oamenii) a faptelor și partea finală, morala (învățătura) care se desprinde direct sau indirect din text fiind scrisă într-o formă simplă, accesibilă.

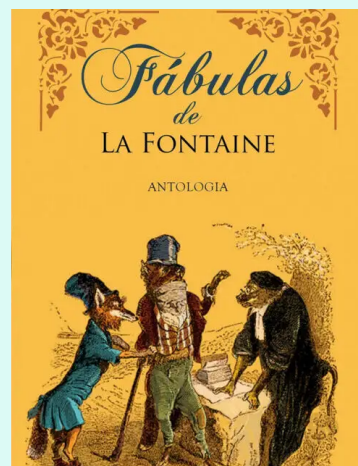

Prima fabulă cunoscută este „Privighetoarea și eretele”, pe care o povestește Hesiod, în jurul secolului al-VIII-lea î.Hr., în „Munci și zile”.

Este vorba de o biată privighetoare prinsă în ghearele unui erete (sau șoim) care îi face morală. Această fabulă are rolul de a ne face să medităm asupra noțiunii de dreptate, cu ajutorul unui raționament antitetice (șir de argumente aflate în contrast) în care personajul principal exploatează excesiv poziția de forță.

Fabula va lua amploare mai ales cu ajutorul lui Esop, care a trăit în secolul al-VI-lea î.Hr. și care e considerat ”părintele fabulei”. Socrate și mulți alți scriitori și gânditori greci au fost atrași de această specie literară.

Fabulele lui Esop au fost un important izvor de inspirație pentru scriitorii moderni care au abordat acest stil. Unul dintre cei mai renumiți este Jean de La Fontaine (1621-1695), poet, dramaturg, romancier, membru al Academiei Franceze, celebru pentru fabulele sale.

Corbul și vulpea de Jean de La Fontaine

Jupânul Corb, pe-o creangă cocoțat,
Ținea în clonț un boț de caș furat.

Ademenită de mirosul cașului,

Cumătra Vulpe-i spuse-așa borfașului:
– Să ne trăiți mulți ani, Măria Voastră,
că sunteți zău, ca din cutie scos!

Iar de-ați avea și glasul mlădios

Pe cât v-arată penele frumos

Mă prind c-ați fi vreo Pasăre Măiastră!”

Ci corbul, auzind-o, pe gânduri nu mai șade.

Deschide ciocul. Prada cade.

Și vulpea, înghițind-o, îl dăscălește:

– „Bade, Lingușitorii – nu știi, se pare –
Trăiesc pe seama cui le dă crezare.

Dar lecția pe care o-nvățași

O fi făcând cât boțul tău de caș!...”

Înmărmurit, croncanul juratu-s-a cumplit

Că n-o să se mai lase de-acum păcălit.

Școala Altfel

Școala Altfel este o săptămână din cadrul anului școlar, în general mult așteptată de toți elevii. Această săptămână permite efectuarea unor activități educative dispuse într-un mod plăcut, prin ateliere, excursii, vizitarea unor muzee sau activități recreative tot în cadrul excursiilor sau prin vizionarea de spectacole/filme.

Scopul introducerii acestei săptămâni a fost de a pune accent pe activitățile de învățare transdisciplinară, combinând, spre exemplu, atât noțiuni legate de biologie, cât și legate de fizică și poate educație fizică, toate în cadrul unei singure drumeții.

De asemenea, se pune accentul și pe dezvoltarea a abilităților socio-emoționale. Adică se dorește educarea copiilor în sensul socializării și a schimbării de opinii, înțelegerea sentimentelor și emoțiilor celor din jurul lor, pe scurt, empatizare și socializare, dar și ca răspuns la preocupările personale.

Accentul principal se pune asupra învățării prin experiență și așa cum am mai menționat mai sus, caracterul transdisciplinar, dar și potențial inovator al activităților propuse, fiind încurajate parteneriatele în scop educațional, de preferat în exteriorul unității de învățământ, pentru a crea o atmosferă cât mai plăcută pentru activitatea aleasă.

Ministerul Educației a introdus această perioadă de 5 zile din anul școlar 2011-2012, definind o perioadă de câteva luni pentru fiecare an școlar, perioadă din care fiecare unitate de învățământ are la dispoziție alegerea săptămânii.

Pentru unitățile cu mai multe cicluri (primar, gimnazial, liceal) se oferă alegerea a 2 sau mai multe săptămâni, câte una pentru fiecare ciclu, tot în perioada desemnată de minister. Această posibilitate este la alegere unității. Aceasta poate alege să desfășoare săptămâna Școlii Altfel în același timp, pentru toate ciclurile.

Programul de activități solicită implicarea profesorilor, părinților și elevilor, care, în special cei de ciclu gimnazial și liceal, au dreptul de a discuta cu dirigințele/dirigința în cadrul orelor de dirigenție, dar și în cadrul consiliului elevilor asupra propunerilor de activități, care pot fi alese fie prin vot, fie prin dezbateri.

Anual, programul „Școala Altfel” își lărgeste din ce în ce mai mult orizonturile, incluzând cât mai multe activități din cât mai multe domenii, căutând să educe copiii într-un mod cât mai distractiv și mai plăcut, Ministerul ținând către un viitor în care tot anul școlar este o „Școală Altfel”.

Anul acesta, Școala Gimnazială Nr 150 a planificat săptămâna Școlii Altfel pe perioada 24-29 aprilie, săptămână în care, noi, clasa a 6-a E, am participat la mai multe activități educative și recreative specifice acestor zile speciale.

În primele 2 zile, am participat la o excursie. În prima zi de excursie, am plecat într-o drumeție care a durat aproximativ 5 ore. Pe parcursul drumeției am avut parte de un antrenament sportiv (educație fizică), dar, împreună cu toți colegii mei, am reușit și să identificăm anumite specii de animale și plante specifice ecosistemului (noțiuni de biologie) și totodată am învățat să ne orientăm pe un traseu montan cu ajutorul marcajelor de pe marginea potecii. În cea de-a doua zi a excursiei, am vizitat 3 muzee.

Cea de-a treia zi a fost rezervată pentru a viziona un spectacol la Palatul Copiilor, în timp ce joi a avut loc în toată școala un fel de turneu de activități sportive cu fotbal pe terenul de sport pentru băieți și volei în sala de sport pentru fete. În final, vineri am mers să vizionăm un film în limba franceză (noțiuni de limba franceză) la Afi Cotroceni. În zilele de miercuri și vineri ne-am deplasat cu metroul (noțiuni de orientare în interiorul orașului), respectiv pe jos (activitate sportivă).

Marinescu Darius VIE

–O vizită la Palatul Național al Copiilor–

Pentru clasa mea, 6D, precum și clasa 7A a fost o experiență destul de interesantă vizita la Palatul Național al Copiilor, din programul Săptămânii Altfel din aprilie. O să vă povestesc întâmplările care ne-au surprins și amuzat pe toți.

Am început călătoria noastră venind puțin mai devreme în campusul școlii pentru a ne asigura că suntem toți. După semnarea unor acorduri și discuții, am pornit la drum printr-o ploaie ușoară, nu aveam idee ce o să ne aștepte la întoarcere. Urma să mergem cu metroul pentru a ajunge în timp util și ușor la destinație. Ne-am urcat cu toții în primul metrou, iar după câteva stații l-am luat și pe al doilea. Vremea nu se schimbase prea tare, încă ploua ușor, așa că cei mai echipați își acopereau colegii sub umbrele. Am prins repede și autobuzul care ne-a adus un pic mai aproape de Palatul Copiilor.

Când am ajuns în final la palat, am fost surprinsă de picturile (sau poate era tapet) care se aflau în interior, precum și de structura ei, având în vedere că eu nu mai fusesem acolo până acum. Curând, am fost poftiți în sala în care urma să învățăm și să practicăm câteva mișcări și pași de dansuri populare. Da, ați citit bine, dansuri populare! Am început cu simplii pași de horă, un pic înghesuiți, ținându-ne toți de mâini, cu ajutorul doamnei profesoare și cu muzică, am încercat toți să evităm să ne călcăm pe picioare. Următorul dans, Brașoveanca, fiind în pereche, fată-băiat, a generat și mai multe discuții.

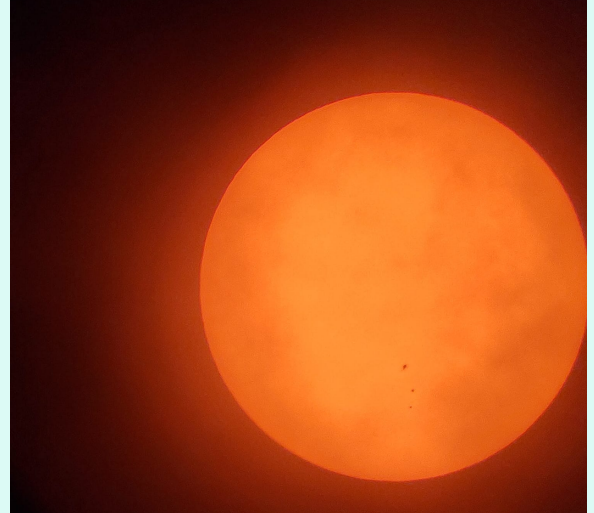
Era amuzant să vezi fete mai înalte încercând să treacă pe sub mâinile unui băiat mai scund, persoane care nu se cunosc ținându-se de mână și încercând să se învârtă și să facă cât de cât un dans. Cred că nici spațiul nu ne-a ajutat prea mult, marea majoritate ne concentram să nu lovim perechea din față și să ne apărăm de perechea din spate. Dar la final pot spune că am reușit să ne distrăm, dar și să învățăm mulți pași de dans.

Dupa Brașoveanca și hore, surpriză! Urma ceva și mai interesant. Observatorul astronomic. A trebuit să așteptăm un pic pentru pregătirea observatorului. Iar, odată pregătit, am fost nevoiți să urcăm multe scări până pe acoperișul Palatului Copiilor. N-am simțit însă oboseala, deoarece aveam parte de niște priveliști încântătoare cu parcuri, clădiri, șosele și monumente. Bucureștiul se vedea frumos de acolo sus. Ploaia se sfârșise și ea, fiind cu toții încântați de acest lucru. Observatorul era prea mic pentru două clase, așa că soluția a fost să ne împărțim și să intrăm pe rând.

Noi cei din a doua grupa a trebuit să așteptăm destul de mult pentru a intra, dar a meritat. Am reușit să vedem soarele printr-un telescop imens cu foarte multe funcții, ne-au arătat și cum se deschidea și închidea trapa prin care urma să îl vedem; ne-au explicat și am învățat multe lucruri despre lumini, dar și despre ochiul uman.

După ce am văzut toți soarele (cei mai ghinionști doar norii) prin telescop, am coborât pentru a ne întoarce la școală și, mai apoi, acasă.

Imediat ce am ieșit din grădina și parcare palatului, au început tunetele și dintr-o dată o răpăială puternică. Da, ne-a prins o furtună zdravănă. Vântul era puternic și ploaia deasă. În grabă, ne-am așezat aproape 30 de capete cu umbrele și geci în stația de autobuz, căreia îi mulțumesc pentru că ne-a ferit de vâjâielile furtunii. Protejându-ne cât puteam de bine cu umbrelele de ploaie, ferindu-ne de apa care umpluse deja strada, de șoferii care, din nepăsare, accelerau și ne stropeau, am reușit să așteptăm așa până a venit autobuzul care ne-a dus la stația de metrou.

Am intrat toți repede la metrou, am avut noroc că nu am alunecat pe scări. Încercam toți să nu ne împulzim și să stăm grupați. Dar, ce să vezi, în grabă ne-am despărțit în două grupuri. Noroc că în fiecare grup era o doamnă profesoară. La sfârșit, am ajuns cu toții bine, la școală. Toată lumea era obosită și înfometată după așa o aventură prin ploaie.

Maria Petre Cambrea VIIA

SOS! Natura

Patricia Plața VIIC

Consecințele acțiunilor nesăbuite ale omului se răsfrâng, în primul rând, asupra mediului natural, distrugând habitatele atâtor specii de animale, având efecte alarmante asupra biotopului și, în mod indirect, biocenozei multor ecosisteme. În termeni mai puțin tehnici, poluarea și schimbările climatice afectează mediile de viață ale multor specii, unele dintre ele chiar necesare omului.

În al doilea rând, omul are de suferit și el de pe urma acțiunilor sale, conform cunoscutei morale *culegi ce ai semănat*.

Din cauza dispariției unor specii, omul s-ar putea să fie, în viitor, lipsit de hrană. Una dintre aceste viețuitoare în pericol, este mica, însă indispensabilă albină. Poate vă întrebați de ce este atât de importantă această insectă. Răspunsul este simplu: polenizare. Albina este unul dintre cei mai importanți polenizatori, însă, acum este pe cale de dispariție, cu o scădere a populației de aproape 90%. Polenizarea este unul dintre cele mai importante servicii ecosistemice, păstrând echilibrul ecologic și fiind crucială pentru producția agricolă.

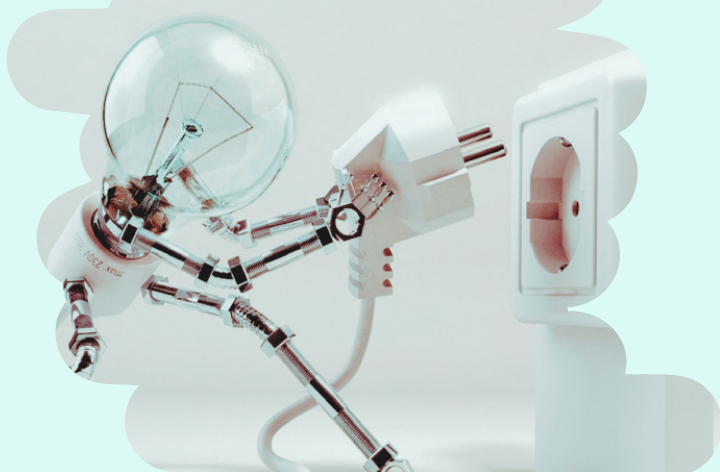
Așadar, în situația în care albinele ar dispărea, plantele nu s-ar mai putea dezvolta, nici reproduce, astfel limitând hrana faunei care, în mod natural, ar începe să se diminueze numeric, deci haideți să avem grijă de aceste specii atât de importante pentru noi.

Studiile chiar arată că 70% din alimentația noastră se datorează polenizării.

O altă mare problemă ecologică este încălzirea globală, cauzată chiar de consumul excesiv de energie și de producerea acesteia, care se realizează consumând combustibili fosili și degajând gaze cu efect de seră, care captează căldura soarelui și o rețin, ducând la schimbări climatice și termice, periculoase pentru echilibrul natural.

Pentru a pune stop acestui cerc vicios putem începe cu niște schimbări aparent mici în stilul nostru de viață, dar care, dacă sunt adoptate de către tot mai mulți, pot duce la schimbări majore, în bine, ale stării ecologice mondiale. Economisirea de energie, de pildă, se poate realiza și prin stingerea becurilor atunci când nu sunt necesare sau prin consumul de produse locale pentru a nu irosi energie la transportul acestora.

Totodată, pentru protejarea polenizatorilor, precum albinele, putem limita uzul insecticidelor, pesticidelor și îngrășămintelor artificiale. Unele dintre acestea pot dereglă și circuitul azotului în natură. Azotul reprezintă o componentă de bază a proteinelor, fiind, astfel, esențial vieții. Reciclarea este, de asemenea, o metodă eficientă pentru reducerea poluării și consumului de energie.

Astfel, prin acțiuni responsabile, împreună, putem schimba această situație, critică din punct de vedere ecologic, în bine și putem proteja natura din care facem cu toții parte.

Patricia Plata

Stima de sine – dezvoltarea socio–emoțională

Emoțiile și stima de sine sunt componente critice ale stării de bine și adaptării în perioada preadolescenței. Oamenii diferă în ceea ce privește nivelul mediu de afectare și stima de sine, precum și cât de mult fluctuează afectul și stima de sine.

Rolul consilierului școlar este de a-l ghida și susține pe preadolescent, astfel încât să-l ajute să-și formeze o bază solidă în dezvoltarea socio-emoțională echilibrată. Problemele esențiale pe care consilierul școlar trebuie să acorde atenție este stimularea stimei de sine prin dezvoltarea socio-emoțională și întărirea unor intenții (Tomșa, 1999).

Preadolescenții care nu reușesc să se adapteze la noi contexte de viață sunt cei care devin mai interiorizați, nu au curaj să-și arate vulnerabilitățile, devin mai anxioși și nesiguri pe ei. Este nevoie ca adulții din viața acestora să fie mai prezenți pentru a putea să-i sprijine pentru o adaptare mai facilă.

Reziliența și stima de sine

Preadolescența este o perioadă de dezvoltare rapidă și schimbare. În această perioadă de dezvoltare, preadolescenții trebuie să reziste unui număr mare de factori de stres. În acest proces, reziliența este importantă ca și calitate personală adaptativă, rezistentă la stres. Cercetările recente consideră că numeroși factori contribuie la reziliența copiilor: caracteristicile individuale, cum ar fi stima de sine, autoeficacitatea, perseverența, abilitățile de control, strategii de coping și de adaptare.

Dezvoltarea rezilienței este importantă într-un program de intervenție în școală. Cu alte cuvinte, reziliența înseamnă mobilizare a gândurilor raționale pentru a gestiona corect unele evenimente stresante, agresivitatea fiind un astfel de eveniment.

Mecanismele de coping (de adaptare) sunt importante în contextul educațional, inevitabil apar frustrări și aceste mecanisme pot ajuta foarte mult.

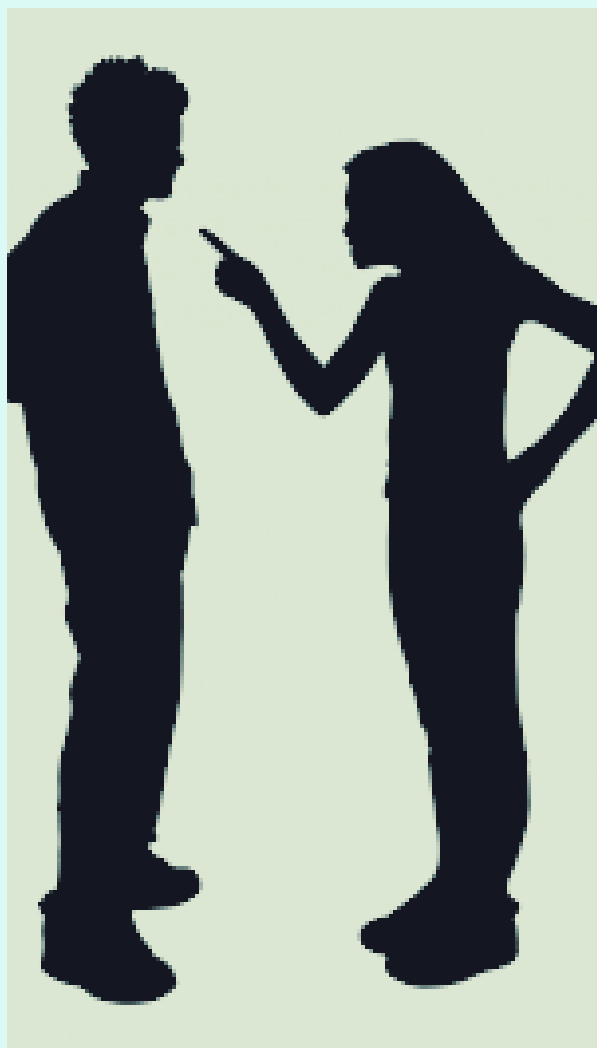

Stima de sine și relațiile sociale

În timpul preadolescenței observăm schimbări radicale și în relațiile interpersonale, multe din aceste relații vor contribui la consolidarea personalității individului.

Se observă schimbări radicale a relației preadolescentului cu familia și comunitatea în care trăiește.

Prietenii au o semnificație deosebită în perioada preadolescenței. Astfel preadolescenții au nevoie de suport, din cauza schimbărilor și a se adapta cu aceste schimbări. Aceste schimbări provoacă preadolescenților îngrijorări, anxietate și chiar frustrare. Probabilitatea ca ei să le ceară părinților informații și sfaturi este mică, astfel pot deveni închiși în ei înșiși.

Pentru aceste direcții preadolescentul ia în calcul distanța dintre ceea ce i-ar plăcea sau consideră că ar trebui să fie și cum este acesta, în mod real, în acel moment. Dacă distanța e mare, apare sentimentul neputinței, în cazul unei distanțe mici, stima de sine e alimentată, crește. Susținerea anturajului este foarte importantă la vârsta copilăriei și adolescenței (Iacob et al., 2000).

Rețeaua socială care are o influență importantă în formarea identității sociale este alcătuită din grupul de prieteni, partener de cuplu și familie (mama, tata, bunici, frați, surori). Grupul de prieteni sunt considerați a fi o supapă de salvare în urma conflictelor cu părinții. De obicei preadolescenții tind să se conformeze cerințelor grupului pentru a fi acceptați, uneori aceștia având comportamente negative: consum alcool, țigări, comportamente agresive.

Empatia- predictor al dezvoltării socio-emoționale

Dezvoltarea la preadolescenți a capacității de a fi empatic este o provocare, ei pot dezvolta abilități de a acționa în acordarea ajutorului, în a face bine, a fi toleranți, a dezvolta simțul bucuriei față de succesul altuia și nu invidia.

Toate aceste acțiuni care au loc în cadrul dezvoltării empatice își aduce aportul la dezvoltarea stimei de sine. Atunci când înțelegi și ajuți pe cineva, te ajuți automat și pe tine însuși.

De asemenea studiile propun să aducă plus valoare prin punerea în evidență a faptului că preadolescenții au multe nevoi la această vârstă, pe care mulți dintre adulți nu le conștientizează.

Pentru a studia complexitatea relației dintre agresivitate și stima de sine, lucrarea de față, își propune corelarea a trei studii sub umbrela temei centrale.

În prezent școala românească nu are proceduri coerente de gestionare a comportamentelor agresive, și mai mult decât atât se pune accentul pe sancționare decât pe înțelegerea gândurilor care au stat la baza comportamentelor indezirabile.

Este ideal ca elevii implicați în programul de consiliere să fie încurajați să își exprime deschis stările și emoțiile lor și nu să le ascundă.

Acceptarea și exprimarea sentimentului de furie conduce către tratarea ei conștientă și rezolvarea problemelor socio-emoționale, asociate cu furia.

Interiorizarea sentimentelor de furie poate fi un predictor al stimei de sine scăzute și poate fi o cauză a problemelor emoționale, motiv pentru care patternurile de comportament, asociate, pot fi factor negativ important pentru starea de sănătate emoțională.

Multe persoane pot fi tributari sistemului de gândire dual, un sistem inoculat din generație în generație, în societate gândesc, spun și arată ceva, în intimitate cu totul altceva, se pun bariere. Primul pas este conștientizarea și apoi acceptarea externalizării acestor gânduri. Este nevoie să rupem această gândire duală și să acceptăm să fim noi, reali, cu calități și defecte.

Banu Irina
Consilier Școlar

Drumul spre ... prietenie

Prietenie-un cuvânt atât de special pentru toată lumea. Pentru ființa umană, prietenul este persoana care îți este alături indiferent de situație, persoana care râde cu tine atunci când râzi și persoana care plânge cu tine atunci când plângi. Prietenul este, totodată, refugiul nostru-inima persoanei dragi este locul pe care îl numim „acasă”, locul unde putem fi noi cu adevărat.

Mulți au impresia că prietenia se câștigă ușor, însă ceea ce stă în spatele acestei relații interumane este un adevărat complex de sentimente. Spre exemplu, un prieten trebuie să fie, în primul și în primul rând, o persoană de încredere, un om căruia să îi poți povesti tot ce ai pe suflet. Mai apoi, prietenul trebuie să fie o persoană sinceră: să îți spună unde greșești și ce ai putea face pentru a deveni cea mai bună versiune a ta. Cu toate acestea, a avea un prieten este mult mai greu decât avem impresia, căci prietenia este precum un joc în care regulile sunt atât de ne semnificative, sentimentele fiind cele care domină.

Un alt obstacol care apare în drumul către prietenia adevărată este frica de singurătate. Poate trăim într-o relație de prietenie posesivă sau poate că legătura dintre noi și cealaltă persoană s-a deteriorat, însă ce facem pentru a remedia problema? Răspunsul este-nimic. Nu facem nimic din frica de a rămâne singuri, nu ne exprimăm sentimentele din frica de a fi judecați și nu suntem sinceri, în primul rând cu propria noastră persoană, din pricina faptului că rezultatul nu va fi unul pe placul nostru.

Sfătuiesc pe toată lumea un singur lucru: alegeți-vă prietenii cu ajutorul rațiunii. Nu vă lăsați mai prejos și luptați-vă pentru persoana pe care o iubiți. Drumul spre prietenie este unul plin de obstacole și capcane, însă lucrul acesta nu ar trebui să ne descurajeze, ci din contră, ar trebui să ne ambiționeze să fim oameni mai buni, care au grijă de cei din jurul lor, dar care, totodată, încearcă să se respecte pe sine.

În concluzie, prietenia este una dintre cele mai frumoase experiențe, dacă știm să o prețuim și unul dintre cei mai mari dușmani, dacă nu ne ghidăm după propria rațiune și propria simțire.

Malurcanu Ingrid VIIC

SĂRBĂTOAREA SFINTELOR PAȘTI

prof. Lenuta Serb

Imnul Învierii

Hristos a înviat din morți,
Cu moartea pe moarte călcând,
Și celor din morminte,
Viață dăruindu-le!

Prin salutul lor, timp de patruzeci de zile, creștinii cred și mărturisesc cu bucurie adevărul despre Învierea Domnului nostru Iisus Hristos:

„Hristos a înviat!”
„Adevărat a înviat!”

Icoana Învierii Domnului

Prin participarea la Sfânta Liturghie, sărbătorile creștine devin prilejuri de a fi în comuniune cu Dumnezeu, cu Maica Domnului, cu sfinții, cu îngerii, dar și cu oamenii de lângă noi. Sărbătorile sunt popasuri duhovnicești, pregustare a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

Sărbătoarea Sfințelor Paști este cea mai mărită și mai solemnă dintre sărbătorile anului, care aduce omenirii speranța mântuirii și a vieții veșnice prin jertfa Domnului Hristos. Cea mai mare sărbătoare a creștinilor, Învierea Domnului, este prilej de bucurie, de recunoștință și de reuniune a familiei, a creștinilor, a comunității.

Întrucât întreaga viață creștină este îndreptată spre Înviere, pregătirea noastră pentru întâlnirea cu Hristos Cel Înviat în fiecare zi se face mai ales când ne ferim de păcat și săvârșim fapte bune, când sporim în dragoste față de Dumnezeu, prin rugăciune, și față de aproapele, prin iertare, împăcare și întrajutorare.

Praznicul Învierii Domnului este precedat de o atentă pregătire sufletească și trupească, o perioadă de post de șapte săptămâni – prilej pentru participarea creștinilor la Sfânta Taină a Spovedaniei și pentru primirea Sfintei Împărtășanii.

O semnificație aparte are ultima săptămână din Postul Mare, care poartă numele de Săptămâna Mare sau Săptămâna Patimilor, a suferințelor prin care a trecut Fiul lui Dumnezeu din iubire pentru toți oamenii.

Miercurea Mare

În ziua de miercuri, Iisus a fost vândut de Iuda Iscarioteanul în schimbul a treizeci de arginți.

Joia Mare

În Sfânta și Marea Joi, Hristos a săvârșit Cina cea de Taină împreună cu ucenicii Săi și a instituit Taina Sfintei Împărțășanii.

În Joia Sfintelor Patimi, creștinii participă seara la "Denia celor 12 Evanghelii".

Răstignirea Domnului

„Prohodul Domnului”(slujba de înmormântare) se cântă de către credincioși împrejurul unei mese din mijlocul bisericii, pe care se află Sfântul Epitaf, (pânza cu scena Punerii în mormânt a Domnului).

Vinerea Mare

Este cea mai tristă zi din istoria omenirii

În Vinerea Mare, Domnul Hristos a fost răstignit și a murit pe cruce.

Sfântul Epitaf – punerea în mormânt

Masa din mijlocul bisericii pe care este așezat Sfântul Epitaf simbolizează Mormântul Domnului. Trecerea pe sub masă a creștinilor în Vinerea Mare simbolizează trecerea spirituală alături de Hristos prin mormânt.

Duminică – Ziua Învierii Domnului Hristos

Relatarea evenimentului Învierii Domnului pe baza textului din Sfânta Evanghelie după Matei, Capitolul 28, versetele 1-9.

1. După ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii (Duminică), au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie ca să vadă mormântul.

2. Și iată, s-a făcut cutremur mare, că îngerul Domnului, coborând din cer și venind, a prăvălit piatra și se dea deasupra ei.

3. Și înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

4. Și de frica lui s-au cutremurat cei ce păzeau și s-au făcut ca morți.

5. Iar îngerul, răspunzând, a zis femeilor: Nu vă temeți, că știu că pe Iisus cel răstignit Îl căutați.

6. Nu este aici; căci S-a sculat precum a zis; veniți de vedeți locul unde a zăcut.

7. Și degrabă mergând, spuneți ucenicilor Lui că S-a sculat din morți și, iată, va merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea. Iată v-am spus vouă.

8. Iar plecând ele în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor Lui.

9. Dar când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată Iisus le-a întâmpinat, zicând: Bucurați-vă! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și I s-au închinat.

Sâmbătă,

la miezul nopții, creștinii, călăuziți de speranța Învierii, merg la biserică ca să primească lumină din Lumina lui Hristos. Solemnitatea slujbei liturgice este incontestabilă. „Veniți de luați lumină!” este chemarea lui Dumnezeu adresată creștinilor prin preot. Fiecare om se va împărtăși de bucuria și lumina Învierii lui Hristos pe măsura faptelor sale bune. La slujba Învierii, fiecare creștin poartă în mână o lumânare, o lumină, care va arde toată noaptea și cu care merge spre casă. Lumânarea va fi păstrată cu mare grijă în casă tot anul și va fi aprinsă în caz de nevoie: la neazuri și supărări, boli, secetă, tunete și fulgere, etc. Tot în noaptea de Paști, creștinii duc lumina Învierii la mormintele strămoșilor lor pentru a fi în comuniune de iubire cu cei dragi, adormiți întru nădejdea Învierii.

Lumea noastră de astăzi are mare nevoie atât de lumina, cât și de puterea Învierii lui Hristos. Renașterea noastră spirituală ca persoane și ca neam are nevoie de o credință statornică și vie în Hristos Cel Înviat. Numai El ne poate ajuta să învingem egoismul, să ne sfințim sufletele și să nu uităm că viața și sufletul unui om prețuiesc în fața lui Dumnezeu mai mult ca lumea întreagă.

Fiecare purtăm în noi lumina și bucuria Învierii lui Hristos în măsura în care iubirea față de Dumnezeu și față de semenii noștri locuiește în inimile noastre. De aceea, slujba Învierii din noaptea de Paști ne arată cum trebuie să prăznuim Sfintele Paști, ca să putem simți în sufletele noastre cu adevărat bucuria Învierii lui Hristos:

„Ziua Învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea,
Și unul pe altul să ne îmbrățișăm.
Să zicem: „Fraților!” și celor ce ne urăsc pe noi,
Să iertăm toate pentru Înviere.
Și așașă strigăm: „Hristos a înviat din morți,
Cu moartea pe moarte călcând,
Și celor din morminte, viață dăruindu-le!”

Tradiții și obiceiuri pascale

• Vopsitul ouălor

Oul reprezintă mormântul lui Hristos, care s-a deschis la Învierea Sa din morți. Vopsitul ouălor în culoarea roșie este una dintre cele mai vechi tradiții de Paști. Culoarea roșie ne amintește de dragostea nesfârșită a Bunului Dumnezeu. Ouăle special pregătite sunt ciocnite în ziua de Paști. Creștinii rostesc: "Hristos a înviat!" și răspund: "Adevărat a înviat!", mărturisind credința că Domnul Iisus Hristos a înviat, biruind moartea.

• Cozonacul

Cozonacul (în formă alungită) este simbol al mormântului în care a fost pus Mântuitorul după ce a fost coborât de pe Cruce.

• Pasca este o tradiție pascală care unește membrii unei familii și ai unei comunități.

MICLĂUȘENI... O POVESTE

Prima oară când am ajuns la Miclăușeni a fost la începutul lui Decembrie. Iarna se anunța și își cerea dreptul în Moldova. Am lăsat Iași-ul în urmă și, în drum spre București, ne-am propus să vizităm Castelul de la Miclăușeni.

Bineînțeles că am ratat intrarea prima oară, semnalizarea fiind mai mult decât precară, așa că după câteva ezitări și întoarceri, am nimerit în sfârșit în curtea castelului, după ce am traversat o mică pădurice pe un drum îngust. Cerul era încărcat și gri, tronând deasupra castelului ce se înălța ca o insulă în mijlocul noroiului care îl înconjura din toate părțile. Curtea era pustie, câțiva câini uzi se fâțâiau zgribuliți dintr-o parte în alta. Ne-am învățit în jurul castelului, încercând să găsim pe cineva care să ne îndrume. Tot ce am descoperit a fost un semn pe o ușă pe care scria că se intră numai la ore fixe. Era două și zece așa că aveam de așteptat vreo 50 de minute. Ne-am uitat unii la alții, ne-am uitat un pic în jur și am decis să așteptăm.

Dacă tot ajunseserăm până acolo, puteam măcar să rămânem să deslușim misterul acestui loc care numai penru turiști nu părea destinat. Ca să nu mai punem la socoteală ploaia care nu se oprea deloc.

În fine, după 45 de minute în care începuseră să mai apară și alte mașini din care coborau oameni la fel de debusolați ca noi, ca de nicăieri, a apărut și ghidul, acest domn care părea foarte grăbit și care aproape că ne-a luat pe sus, ne-a organizat cu o mână de fier și ne-a condus pe ușă cu afiș în interiorul castelului, fără prea multe discuții. Ușa grea s-a trântit în spatele nostru și ce urma să fie una din cele mai frumoase călătorii în timp a început.

La intrarea în castelul Miclăușeni ce te izbește este starea groaznică în care se află clădirea. Pereți goi, fantoma unor picturi murale de poveste în stil art nouveau, camere nemobilate, reparații din loc în loc, obiecte de mobilier vechi donate de diverse familii, mai degrabă depozitate temporar pe holurile lungi ale castelului. Nimic nu pare original, totul pare înlocuit sau încropit cu reparații ce încearcă să păstreze clădirea încă în picioare. Nimic nu seamănă cu ce îți imaginezi când vezi exteriorul spectaculos, cu detalii gotice și grifoni împietriți.

Interiorul Castelului Sturza este pustiu, dezbrăcat de obiecte, schilodit de istorie, de războaie și de comunism. Fiecare perete a fost amuțit de trecerea ireversibilă a unor timpuri grele. Celebra bibliotecă particulară a familiei Sturza, cu volume colecționate de-a lungul a trei generații în două secole, a fost arsă complet de soldații ruși în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Castelul se afla mult prea aproape de front, așa că a fost părăsit de Ecaterina Șerban Cantacuzino (n. Sturza), ultima locuitoare și moștenitoare a familiei. Toate obiectele de mobilier și bunurile valoroase lăsate în urmă au fost furate. Ce a rămas original din vechiul castel este superba tâmplărie din lemn de tei, păstrată aproape intactă. Obloanele sale elegante spun povestea unei familii cu o pasiune pentru cultură și cu un bun gust cultivat în cele mai frumoase și elegante părți ale Europei.

prof. Angela Ene

(Va urma)

Școala Gimn. NR.146

CE SPUN ASTRELE MESAJUL CERULUI

Ei da, din 21 aprilie Mercur ne mai trimite la școală să învățăm anumite lecții .

El e Retrograd sub semnul prosper al Taurului. Până pe 15 mai ne trimite la școala iubirii de Sine, la școala Recunoștinței , la școala unde e necesar să învățăm că prosperitatea este parte din viața noastră , înțelegând că Universul este abundent .

E indicat să fim conștienți că suntem valoroși și că e necesar să culegem roadele muncii noastre!

Sub Mercur Retrograd

- vom avea mici probleme cu tehnologia, să nu ne enervăm că ceva nu funcționează

- e indicat să citim orice contract de 10 ori- acest aspect aduce zăpăceli, viteză și e posibil să se strecoare mici greșeli

- pentru cei cu Ascendent in Pești e indicat să nu cumpere sau să vândă mașina până pe 15 mai - știu că acum vă apucă, dar acest aspect cere răbdare și detașare

- va elimina din viața noastră persoanele oportuniste, pe care le vom conștientiza mai repede și ne va aduce exact persoanele de care avem nevoie pentru evoluție

- nu ne lasă să pierdem timpul cu lucruri inutile , chiar dacă noi credem că ne-ar ajuta- ne pune pe unica cale eficientă și cu rezultate benefice

- ne trimite să învățăm ceea ce ne lipsește , ceea ce probabil ne-am dorit și nu am avut timp- e timpul pentru cursuri noi , cărți, studii , cercetări

- e important să nu forțăm lucrurile, dacă ceva nu funcționează, înseamnă că nu e necesar sau nu e momentul acum.

E necesar să înțelegem că o planetă Retrogradă este o planetă ȘANSĂ , cât stă sub acest aspect , noi avem oportunitatea de a relua noi și noi lecții! Să avem o perioadă prosperă din toate punctele de vedere, dar să nu uităm de RECUNOȘTINȚA pentru tot ce avem , așa vom culege roadele mai conștienți.

Sanda Ionescu

astrolog

CUPRINS

1. Gânduri la final de olimpiadăpag.3
2. Meseriile și profesiile viitorului.....pag.9
3. Viitorii boboci descoperă școala..... pag.7
4. Lasă-te pierdut în tainele matematicii.....pag.15
5. În lumea cuvintelor..... pag.17
6. Școala altfel.....pag.18
7. O vizită la Palatul Copiilor.....pag.20
8. SOS! Natura.....pag.22
9. Stima de sine.....pag.24
10. Drumul spre ...prietenie.....pag.27
11. Sărbătoarea Sfințelor Paști.....pag.28
12. Miclăușeni...o poveste.....pag. 32
13. Ce spun astrele..... pag.33

Școala Gimnazială Nr.150

Spektacolul Științelor

13 MAI
Ora 10

**Comunicări
științifice**

**Experimente
reale**

**Film
fotografie**

Duelul științelor

150 în cuvinte(online)

ISSN 2972 – 0435 ISSN–L 2972 – 0435

Editor: Școala Gimnazială Nr.150 , București

Str. Eroii Sanitari Nr. 29–31

București , sector 5, România

Tel : +40 214108408

E-mail: director_scoala_150@yahoo.com

Website: www.scoala150.ro

